

Grundloven tage en aldeles souverain Beslutning, forudsat at Fællesforfatningen forelægges os, for at vi kunne see, om det danske Folks Ret derved er sikret. Det er fra dette Synspunkt, den nuværende Regering maa være gaaet ud, det kunne vi ikke lukke Dinene for, den nuværende Regering har ved sit Program indskrænket Rigsraadets Competence til det, hvortil den fra Begyndelsen af lovligt burde have været indskrænket; det Ulovlige i Forordningen af 26de Juli maa derved ansees borttaget deraf.

Gaaende ud fra denne Synsmaade, kunne vi og bør vi bevilge de til Rigsraadet forlangte Penge. Enten vi bevilge dem under den ene Form eller den anden, enten vi stemme for den oprindelige Post i Tillægsloven, eller for det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborgs Amts 6te Valgtreds (S. A. Hansen), det er aldeles ligegyldigt. Enhver veed og maa vide, hvortil Pengene skulle bruges.

Følgen af denne Bevilling bliver da, at i det Dieblit Rigsraadet forlanger at være mere end en Rigscommissjon til at bringe en constitutionel Fællesforfatning istand, saa er dets Competence borte, men bevilge vi ikke under den ene eller den anden Form de her forlangte Penge, saa er Følgen deraf, at Rigsraadet kommer til at staae paa Grundlaget af Forordningen af 26de Juli 1854 som et afsluttet Hele, og at det muligt kan ville udlede sin Competence ogsaa fra de Bestemmelser i Forordn. af 26de Juli, hvilke vi have erklæret for et Grundlovsbrud, og saa kan det være meget vanskeligt at sige, hvad der kan komme ud af det Hele, og muligt blive meget vanskeligt for Regeringen at gennemføre Fællesforfatningen. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgtreds (S. A. Hansen) yttrede ved en tidligere Leilighed, at de 32,000 Rd. kunde bevilges til en Udvikling af Forordningen af 26de Juli 1854, men til Forordn. af 26de Juli, betragtet som et afsluttet Hele, kunde de ikke bevilges; deri sagde han netop et sandt Ord, det var netop at træffe Sømmet paa Hovedet, men, naar de kunne bevilges til Udviklingen af Forordningen, saa maatte der ogsaa have været Noget i For-

ordningen fra Begyndelsen af, som har været lovligt, thi ellers kunde han ikke faae noget Lovligt ud deraf. Den ærede Rigsdagsmand vilde ikke være istand til at faae et Hovedaar til at vore frem af et Klintekorn. Jeg skal sluttelig endnu gjøre den ærede Forsamling opmærksom paa een Omstændighed. Vi have for Dieblittet et parlamentarisk Ministerium; hvis dette Ministerium i noget Punkt vilde fravige sit Program til Skade for det danske Folks Ret, saa anseer jeg det som utvivlsomt, at et Botum af denne Forsamling vilde kunde kaste det. Men vi maae bemærke, at, hvis Ministeriet i noget Punkt vilde fravige sit Program i Overensstemmelse med og for at føle den danske Rigsdag, saa vilde det heller ikke kunne bestaae. Thi det har ikke at tage Hensyn til det danske Folks Duffer og Tarv alene. De andre Lande dele have ogsaa en Ret. — Jeg troer derfor, at vi bør bevilge de her forlangte Penge, og, hvad enten vi bevilge disse Penge under den ene eller den anden Form, saa er det det Samme, men jeg har ikke paa nogen Maade villet lade det staae uimodfagt hen, at vi bevilge dem, uden at vide, hvortil og til hvem de blive bevilgede.

Tilmeddel: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning. Da jeg i Udvalget efter Gyne har talt for, at forkaste disse 9500 Rd., saa skal jeg gjøre opmærksom paa, hvorledes Sagen nu stiller sig for mig. Folkethinget har i Januar erklæret Forordningen af 26de Juli 1854 for et Grundlovsbrud, og den kan ikke skjule det for sig selv, om den ogsaa vilde det, at i det Ringeste Endeel af disse 9500 Rd. er blevet anvendt til det Rigsraad, som var indstiftet ved Forordningen af 26de Juli 1854, og altsaa til Gjennemførelsen af den Forordning, som den har kaldet et Grundlovsbrud. Der er en væsentlig Forskjel paa, at bevilge de 32,000 Rd. til et Ministerium, som paa Grund af Forholdenes Magt er nødt til at tage denne Forordning til Udgangspunkt, men som vil udvikle den i constitutionel Retning, og saa at bevilge disse 9500 Rd., som for en væsentlig Deel ere til det Ministerium, som var saa langt fra at ville udvikle Forordningen af 26de Juli 1854 i constitutionel